

Pratar man om rollkur tänker alla på dressyryttarna. Men det var faktiskt hoppryttarna som började med att rida sina hästar djupa och runda.

Foto: Roland Thunholm

Varför är fokus bara på dressyryttarna?

FEI tar avstånd från rollkur

Dressyrkrönikan
av Wiveca
Schenholm

Våren är här och det spritter i benen på både folk och få. Det mesta är i sin linda än så länge, men förberedelserna pågår på alla fronter, såväl under luppen i mikroskopet, där hingstarnas spermier kontrolleras inför vårens semineringar, som ute i stallarna och ridhusen där de unga förmågorna gör sina första lärospån inför en framtida karriär.

FRÅN SPERMIE TILL 3-4-ÅRING kan tyckas vara en lång resa. Och det är det. Allt skall klaffa så att resultatet blir en väluppfoädd, lovande unghäst. Och ändå är det först då den unga dressyrhästens karriär börjar.

För 3-åringarna med 3-årstestet, där protokollet nu är omgjort för att domarna tydligare skall kunna värdera rätt egenskaper, ett protokoll som även avelsvärderingsnämnden har tittat på. Ridprovet blir inte obligatoriskt eller ger poäng, som varit på förslag, eftersom 3-åringarna är så olika mycket ridna. Ändå är det först när ryttaren kommer upp på ryggen på hästen som denna verkligen kan bilda sig en uppfattning om vad det är för

individ.

För 4-åringarna gäller nu som tidigare att aveln och sporten har "delad värnad". Man kan välja att visa sin häst på kvalitetsbedömning eller gå via ärgångstävlingarna. Att gå via kvalitetsbedömning anses lättare. Nytt i år är emellertid att man skall ha löst deltagarbesiv till Avelschampionatet om man rider kvalitetsbedömning.

KVALGRÄNSERNA BLIR ALLT HÖGRE - i takt med att avelsfolket får fram finare och finare unghästar. Att ta sig till semifinal i Breeder's och Scandinavian Open är det riktiga nålsögat. På Flyinge har man nått taket för hur stort evenemanget kan bli, i fjol deltog inte mindre 600 hästar. För dressyrämnen är kvalgränsen 8,0 i snitt i kvalitetsbedömningen och 7,8 eller 8,0 i sportkvalen, beroende på antal hästar.

En diskussion som förts är att de godkända hingstarna skulle gå i en egen klass eftersom de bör vara "överkvalificerade", men någon sådan blir det inte. I alla fall inte ännu. En arbetsgrupp ser över hela 4-årsupplägget. En oroande tendens är nämligen att allt fler unga hästar kommer till veterinärklinikerna med symptom på överansträngning. Detta gäller dock inte dressyrämnen utan främst de unga hopphestarna. Det är ju verkligen inte meningen att den unga hästen skall gå ärgångstävlingar som går ut över hälsan! Som 4-åring skall ju hästen ha tio-tolv år kvar i den riktiga sporten.

Sverige har världens mest uppbyggda system för bedömning av unghästar. Men bedömer vi rätt saker? Utan rätt temperament och bra ridbarhet blir det aldrig någon duktig sporthäst. Så just de egenskaperna är de riktigt viktiga på sikt. I exempelvis Hannover är hela 70 procent av bedömningen ridbarheten och temperamentet. Det räcker sannerligen inte bara med bra gångarter...

Äpropå unghästar; projektet Trojka har sett dagens ljus, ett samarbete som är tänkt mellan duktiga dressyryttare, ägare till lovande unghästar och med Ridsportförbundet som beskyddare. Meningen är att Trojka skall hjälpa till att placera de lovande dressyrämnen hos rätt ryttare och därmed i förlängningen skapa nya mästerskapsekipage. Rytarna står i kö! Alla väntar nu på att föra ihop dem med de fina unghästarna och att uppfödarna/ägarna till dessa hör av sig.

SÅ HAR FEI MEDDELAT att förbundet tar avstånd från hyperflexion eller rollkur som man menar är "mental misshandel". Dressyren har fått klä skott för metoden, men de som från början red sina hästar djupa och runda var ju hoppfolket. Så om dressyren skall ha ögonen på sig och kritiseras får vi hoppas att FEI är lika noggrant med att spana in de andra grenarna och hur ridningen bedrivs där.

Som en av företrädarna inom svensk dressyr konstaterade vid en stor internationell

tävling: Det var som om det handlade om olika planeter när man tittade från westernhästarna, till hoppningens framridning och till dressyrens. Kring dressyren är bestämmelserna rigorösa beträffande betsling, spö, etcetera. Är man lika noggrann över hela linjen? Hur ser det internationella ridsportförbundet på användandet av gramantygel, bruket av "westernsporrar", stora människor på för små hästar, et cetera, et cetera?

Naturligtvis finns inget försvar för avarter inom hästsporten. Men beträffande hyperflexion finns inget konkret belegg för vad det är. Handlar det om för djup form, för mycket ställning, är det böjningen eller kan det till och med vara för mycket högt upp?

Och en gång för alla; dressyryttarna sitter inte och "drar" ner hästens huvud och hals eller håller den i ett skruvstäd. Men de jobbar hästarna runda och djupa i balans för att de skall arbeta ordentligt över ryggen, få upp sin bukmuskulatur, komma i gång bakifrån och utveckla gång och schvung.

TILL SIST: Ni läser väl Emelie Brolins blogg från träningen hos Anky van Grunsven på www.tidningensridsport.se/? Emelie är inte bara en duktig dressyryttare, hon har även skrivartalang. Rakt upp och ner, självkritiskt, roligt och informativt delar hon med sig av tips och erfarenheter under veckorna hos världens främsta dressyryttare. Läsvärt - precis som flera av inläggen och kommentarerna!